

Til det af Indenrigsministeriet nedsatte Kødudvalg!

Idet jeg henviser til mit skitserede Forslag til en Kødordning af 22. Marts 1918, skal jeg tillade mig at fremsætte følgende Bemærkninger til det af et Underudvalgs Underudvalg „skitserede Forslag til en midlertidig Kødordning“.

Underudvalget foreslaar, at danske Forbrugere af Kød skal betale indtil 40 Øre pr. kg mere for Kødet regnet efter levende Vægt, end der kan opnaas ved Salg til Eksport. Motiveringen herfor er, at man vil tilstræbe at opnaa en forholdsvis bedre Vare for det danske Forbrug. Jeg vil ikke bestride, at en højere Pris i visse Tilfælde vil give en bedre Vare til Forbrugerne, men sikkert ikke i en saadan Udstrækning, at den kan retfærdiggøre den foreslaaede meget højere Pris, som det danske Publikum skal betale i Forhold til Udlandet for en i Danmark produceret Vare. Man maa nemlig regne med, at Efterspørgslen efter Kreaturer i Forhold til Udbuddet nu er særdeles stort og vil vedblive at være stort en Tid lang. Man kan desuden regne med, at der i de nærmeste Maaneder vil være forholdsvis faa magre Kreaturer paa Markedet. Kvaliteten af Eksportkvæget vil være hævet, og da dette Kvæg er delt i flere Klasser efter Kvaliteten, vil det være særdeles vanskeligt praktisk at afgøre, om de Dyr, der forlanges anvendt til Hjemmeforbruget virkelig er betalte med en 40 Øres Overpris pr. levende Vægt. (Kvaliteten udfindes ifølge Forslaget, efter at Dyret er slagtet). Den foreslaaede forhøjede Pris synes mig ubillig overfor det danske Publikum i Forhold til de udenlandske Aftagere, da jeg maa gaa ud fra, Eksportprisen i al Almindelighed faktisk retter sig efter Dyrenes Kvalitet, saaledes at Udlandet i Virkeligheden gennemgaaende kun betaler højeste Pris for første Klasses Varer. Jeg kan derfor ikke tiltræde ovennævnte Forslag, men maa anbefale, at Kreaturer til Hjemmeforbruget udtages paa Grundlag af den Klassificering, der anvendes ved Eksporten og til Eksportpriserne. Jeg maa saa meget mere tiltræde dette, som det jo er absolut givet, at alt Hjemmeforbrug uden for den yderst knappe Tillægsrationering af de 160 gr. vil blive dyrere efter Underudvalgets Forslag, idet Tilskudet til denne Del af Hjemmemarkedet bortfalder. Det er ganske vist ikke let bestemt at afgøre, hvorledes dette Tilskud har virket, men Forslagstillerne vil dog næppe være enige om, at intet deraf er kommet Forbrugerne tilgode. Og det maa under alle Omstændigheder anses for givet, at Tilskudets Bortfalden nu vil betyde en Forøgelse af Priserne for Forbrugerne. *Følgen vil altsaa blive, at Forbrugerne kun opnaar at faa en knap Erstatning for det manglende i en yderst knap Flæskeration, og at deres hidtidige Forbrug af Kød bliver dyrere.* Priserne paa Restaurationerne, hvortil en Mængde Mennesker med smaa Indtægter er henviste, vil stige yderligere ud over de nuværende høje Priser, og i Hjemmene, hvor man absolut ikke kan nøjes med de 160 gr alene, vil ligeledes en yderligere Fordyrelse af et nødvendigt Levnedsmiddel finde Sted.

Den foreslaaede Klassificering har jeg intet at indvende imod, og jeg kan ganske tiltræde den, ligesom jeg ogsaa i det store og hele kan bifalde, at Kontrollen gennemføres som foreslaaet, dog finder jeg det heldigst, at det bliver Kommunalbestyrelsen og ikke den lokale Prisreguleringskommission, der udpeger Hjælperen til den kontrollerende Dyrlæge, og Ordet „Slagter“ bør i denne Forbindelse ombyttes med Ordet „Fagmand“.

Den foreslaaede Vejledning om Priserne, som Forbrugerne skal betale, kan jeg ikke anse for at være betryggende, med mindre de nyudfundne Priser bliver *højeste Priser*. Den foreslaaede Kontrol med, at Sælgeren af Kødet ikke beregner sig en højere Avance end 15 pCt., kan nemlig kun højst ufuldkommen gennemføres og vil i mange Tilfælde slet ikke faa nogen større praktisk Betydning.

Efter Forslaget kommer de saakaldte Selvforsørgere af Flæsk ikke i Betragtning her hvilket jeg finder ganske naturligt, da den foreslaaede Ordning ikke er andet end et Forsøg paa at give Befolkningen Kød som Erstatning for det Flæsk, der er udstedt Kort paa, uden at det kan skaffes tilveje, men der findes Folk, som kun delvis har givet Afkald paa deres Flæskekort, og der er ganske sikkert adskillige, som i Øjeblikket har Flæsk nok selv og dog har faaet Kød kort. Forholdet var nemlig saaledes ved Tildelingen af Flæskekort, at her kun regnedes med det Flæsk, der var i Saltkarret og ikke med det, der var paa de levende Svin, der gik i Stierne og ventede paa at blive slagtet til Ejerens private Forbrug. Det forekommer mig derfor, at det